ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególny numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska" Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 42. | Puck, środa, dnia 7 czerwca 1922 r. | Rok 36.

Część Urzędowa.

333.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 15 marca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. P. P. P. nr. 63, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowieniom ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie podlegają wszystkie osoby, mieszkające w Państwie Polskiem, bez względu na przynależność państwową.

§ 2. Nadzór nad terminowem i prawidłowem przeprowadzeniem szczepienia ochronnego przeciwko ospie, należy do władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego), która w tym celu wydaje wszystkie zarządzenia, konieczne do skutecznego przeprowadzenia szczepienia.

§ 3. Celem przeprowadzenia szczepienia każdy powiat dzieli się na okręgi szczepienia, w których ustanawia się punkty szczepienia.

Okręgi nie powinny być rozleglejsze nad 5—7 klm. w promieniu.

Okręgi i punkty szczepienia wyznacza władza administracyjna I instancji na wniosek lekarza powiatowego i zatwierdza władza administracyjna II instancji na wniosek naczelnika wydziału zdrowia.

Doroczne szczepienia odbywają się tylko w punktach szczepienia.

§ 4. Przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie odbywa się 2 razy do roku, a mianowicie w czasie od 15 kwietnia do 1 lipca i od 15 sierpnia do 1 października.

§ 5. Terminy (dzień i godziny) szczepienia w punktach wyznacza władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) zawiadamiając o tem zarządy komunalne, które są obowiązane zawiadomić wszystkich podlegających szczepieniu o terminie szczepienia i zebrać ich w punkcie szczepienia.

§ 6. Szczepienie należy poruczać z reguły lekarzom, a w braku tychże — pomocniczemu personelowi lekarskiemu, jak np. medykom, felczerom i t. d. lub innym osobom, odpowiednio przygotowanym. Upoważnień osobom szczepiącym udziela władza administracyjna II instancji (naczelnik wydziału zdrowia) na wniosek władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego).

§ 7. Na 2 miesiące przed wiosennym terminem szczepienia (§ 4) zarządy komunalne są obowiązane sporządzić i przesłać właściwej władzy administracyjnej I instancji (§ 21) dokładny spis osób, podlegających szczepieniu ospy ochronnej, przyczem dla każdego punktu szczepienia należy sporządzić oddzielny wykaz.

Wykazy powinny obejmować:

A) Dla pierwszego szczepienia:

a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów nie ukończyły 1 roku życia,

b) wszystkie wogóle osoby nieszczepione.

B) Dla powtórnego szczepienia:

a) wszyskie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów ukończyły 6 lat, lecz jeszcze nie ukończyły 7 roku życia,

b) dzieci szkolne powyżej 7 lat, powtórnie nie szczepione,

c) wszystkie osoby, które dla jakichbądź powodów w ubiegłych terminach urzędowych nie były poddane powtórnemu szczepieniu, lub były szczepione z wynikiem ujemnym. Każdy z wykazów powinien być sporządzony w 2 egzemplarzach, z których jeden należy pozostawić w zarządzie komunalnym.

Właściciele domów lub ich zastępcy są obowiązani na żądanie władz komunalnych dostarczać wykazy wszystkich zamieszkałych w ich domach osób, podlegających przymusowemu szczepieniu.

§ 8. Osoby, podlegające przymusowemu szczepieniu przeciwko ospie, mogą zgłosić się dobrowolnie do szczepienia w punktach, w których podczas trwania terminu szczepienia przebywają.

Osoby, nie mające stałego miejsca zamieszkania (cyganie, wędrowni robotnicy, uchodźcy itd.), winny zgłosić się celem wciągnięcia do wykazu do zarządu komunalnego swego miejsca pobytu; zgłoszenie może nastąpić również wprost u osoby szczepiącej.

Wszystkie powyższe osoby winny być wymienione w wykazie C.

§ 9. Od przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie są zwolnione:

1. osoby, którym w ciągu ostatnich pięciu lat była zazsczepiona ospa ochronna z wynikiem dodatnim.
2. osoby, które w ciągu ostatnich pięciu lat przebyły naturalną ospę.
3. osoby z mieszkań, w których w terminie szczepienia panują choroby zakaźne z wyjątkiem ospy, — jak n. p.: róża, płonica, błonica, i t. d.
4. osoby obłożnie chore, które z tego powodu na punkt szczepienia stawić się nie mogą, lub osoby, dla których szczepienie w danym terminie byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.
5. osoby, które na swój koszt zaszczepiły sobie ospę u lekarza.

Wszystkie osoby w artykule tym wymienione, są obowiązane, przed upływem terminu szczepienia, przedstawić władzom komunalnym pisemne dowody, zwalniające je od przymusowego szczepienia, względnie świadectwo lekarskie. Dowody te władze komunalne obowiązane są przedstawić osobom szczepiącym dla odnotowania we właściwych wykazach osób, zakwalifikowanych do szczepienia.

Osobom, wymienionym w p. 3 i 4 ospa ochronna winna być zaszczepiona w następnym terminie urzędowym.

§ 10. W tydzień po szczepieniu odbywa się sprawdzanie przyjęcia ospy na które obowiązani są stawić się wszyscy zaszczepieni. U szczepionych poraz pierwszy wynik ujemny obowiązuje do szczepienia ponownego zaraz po sprawdzeniu.

O ile u szczepionych powtórnie wynik będzie ujemny, szczepienie winno być powtórzone w następnym okresie szczepienia. Przy ponownym wyniku ujemnym, osobom tym należy zaszczepić ospę ochronną po raz trzeci w najbliższym terminie urzędowym

§ 11. Osoby szczepiące przedstawiają lekarzowi powiatowemu podpisane przez nie wykazy osób zaszczepionych z uwagami o dodatnim lub ujemnym wyniku szczepienia oraz wykazy osób, które się na punkt szczepienia nie zjawiły, bądź to z przyczyn w § 9 wymienionych, bądź też bez zawiadomienia o przyczynach.

Na podstawie tych wykazów, lekarz powiatowy sporządza świadectwa o szczepieniu ospy ochronnej, zaopatruje je w swój podpis i urzędową pieczęć i przesyła do zarządów komunalnych, które dostarczają je osobom zaszczepionym, względnie rodzicom lub opiekunom zaszczepionych dzieci.

Pozostałe w zarząadch komunalnych drugie egzemplarze wykazów A, B, C, (§ 7 i 8) wypełniają zarządy komunalne na zasadzie wykazów osób szczepiących, celem wniesienia odpowiednich osób do wykazów następnego terminu dorocznego szczepienia ochronnego przeciwko ospie.

Przymusowe szczepienie ospy ochronnej jest bezpłatne.

Świadectwa o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie są wolne od wszelkich opłat.

§ 12. Zarządy komunalne są obowiązane dostarczyć odpowiednio urządzonego lokalu w miejscowości, w której odbywa się szczepienie i personelu pomocniczego niefachowego (do pisania, posług przy szczepieniu, utrzymania lokalu w czystości i t. d.).

Lokal winien się składać przynajmniej z dwóch, a w razie możności z trzech ubikacji: a) poczekalni, b) pokoju do szczepienia; prócz tego pożądany jest c) pokój dla zaszczepionych. Lokal winien być widny, a w dni chłodne lub słotne odpowiednio ogrzewany, poczekalnia i pokój dla zaszczepionych winny być zaopatrzone w ławki do siedzenia, pokój do szczepienia w ławki, stoły, umywalnie i szafkę do instrumentów i szczepionek. Personelowi pomocniczemu nie fachowemu nie wolno powierzać samego szczepienia.

§ 13. W miejscowościach, w których panują epidemicznie choroby zakaźne niewolno urządzać punktów szczepienia ospy aż do wygaśnięcia epidemji. Jeżeli w okresie szczepienia na punkcie wybuchnie epidemja, punkt szczepienia winien być natychmiast zwinięty.

§ 14. W razie stwierdzenia w gminie przypadków ospy naturalnej, lekarz powiatowy zarządza niezwłocznie odosobnienie chorego na ospę i poddaje przymusowemu szczepieniu wszystkie osoby, które mają, względnie w ciągu ostatnich czternastu dni miały bezpośrednią styczność z chorym. Jeżeli mimo tych zarządzeń, ospa nie da się umiejscowić i grozi niebezpieczeństwem epideji – lekarz powiatowy zarządza szczepienie z konieczności w całej gminie lub jej części.

Szczepieniu z konieczności podlegają wszyscy mieszkańcy gminy lub jej części, z wyjątkiem osób, wymienionych w § 9 p. 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 15. W razie powikłań w związku ze szczepieniem ochronnem przeciwko ospie, lub zachorowań świeżo zaszczepionych dzieci, lekarz powiatowy obowiązany jest niezwłocznie zbadać na miejscu przyczyny choroby i zawiadomić odpowiednie władze II instancji.

Jeżeli stwierdzone zostanie, że źródłem zakażenia była szczepionka należy niezwłocznie wycofać z użycia zapasy szczepionki, pochodzące z danego zakładu i zawiadomić władze II instancji dla poczynienia dalszych kroków.

O ile powikłanie zostało wywołane przez niedbalstwo, nieumiejętność, lub wadliwą technikę szczepienia, lekarz powiatowy zawiesza w czynnościach osobę szczepiącą i skierowuje sprawę do władzy II instancji.

Jeżeli zakażenie powstało wskutek niezachowania czystości ze strony zaszczepionego lub jego otoczenia, lekarz powiatowy winien objaśnić poszkodowanym na zdrowiu przyczyny zachorowania i donieść o wypadku władzy II instancji.

O każdym wypadku śmierci rzekomo wskutek szczepienia, lekarz powiatowy obowiązany jest poczynić dochodzenie i zawiadomić władze II instancji.

§ 16. Potrzebną dla okresu szczepienia ilość szczepionki ustalają lekraze powiatowi na podstawie wykazów nadesłanych im przez zarządy komunalne (§ 7 i 8).

§ 17. Szczepienie ochronne przeciwko ospie, może być dokonywane jedynie krowianką. Szczepienie limfą humanizowaną jest wzbronione.

Do szczepień ochronnych przeciwko ospie wolno używać tylko szczepionki z Państwowego Zakładu Epidemjologicznego w Warszawie lub z jego składów, albo też z takich zakładów, które uzyskały od Ministerstwa Zdrowia Publicznego prawo wyrobu i sprzedaży szczepionki w obrębie Państwa Polskiego.

§ 18. Ministerstwo Zdrowia Publicznego dostarcza krowianki do wykonywania szczepienia przymusowego i z konieczności oraz ponosi koszty wynagrodzenia personelu szczepiącego.

§ 19. Do wszelkich szkół, zakładów naukowych i wychowawczych, mogą być przyjmowane tylko takie osoby, które przedstawią urzędowe świadectwa szczepienia ospy.

Osoby narażone na zakażenie ospą naturalną wskutek warunków pracy, jak: lekarze, felczerzy, akuszerki, sanitarjusze, sanitarjuszki, pielęgnarze, pielęgnarki, dezynfektorzy, praczki, oglądacze zwłok, służba szpitalna, personel kościelny, pracownicy zakładów pogrzebowych i t. p. podlegają w razie zjawienia się przypadków ospy w miejscowości, gdzie pracują, szczepieniu ospy ochronnej z konieczności, o ile nie przedstawią miejscowym władzom świadectwa lekarskiego, stwierdzającego, że w ciągu ostatnich 5 lat ospa ochronna była im szczepiona z wynikiem dodatnim, lub że przebyły ospę naturalną w tym czasie.

§ 20. Osoba szczepiąca podczas wykonywania powierzonych sobie czynności ma charakter urzędnika państwowego i władze państwowe i samorządowe obowiązane są udzielać jej na żądanie wszelkiej pomocy i opieki.

§ 21. W miastach, wydzielonych z powiatów, wszystkie czynności i obowiązki lekarzy powiatowych, wymienione w niniejszem rozporządzeniu, speniają naczelni lekarze miejscy w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną II instancji i pod jej nadzorem.

O ile miasta wydzielone z powiatów nie posiadają swojego lekarza, czynności te spełnia miejscowy lekarz powiatowy.

§ 22. Przekroczenie rozporządzenia niniejszego będzie karane na podstawie ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. P. P. P. nr. 63, poz. 372) w drodze administracyjnej o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu w myśl ogólnych postanowień karnych.

Minister Zdrowia Publicznego: **Chodźko.**

Powiat:

Gmina:

Wykaz A.

Załącznik do poz. 261.

Rok 192....

a) osoby zakwalifikowane do pierwszego szczepienia (do skończonego 1-go roku życia)

b) osoby starsze wcale nieszczepione.

Wieś, miasto, dzielnica miasta	Data szczepienia	Data sprawdzenia	No. porządkowy	Imię i nazwisko	Wiek	Mężczyźni		Kobiety		Wynik		Nie sprawdzono	Punkt szczepienia Punkt sprawdz.	Uwagi: (wymienienie choroby lub przyczyny, z powodu której nie zjawiono się n. p. przeprowadzka dokąd powiklanie i t. d.
						Chrześcijanie	Żydzi	Chrześcijanki	Żydówki	Dodatni	Ujemny			

Powiat:

Gmina:

Wykaz B.

Rok 192....

Dzieci zakwalifikowane do powtórnego lub ponownego szczepienia:

a) które przed terminem szczepienia ukończyły 6 lat, lecz jeszcze nie ukończyły 7-go roku życia, b) dzieci szkolne powyżej 7 lat, powtórnie lub ponownie nieszczepione, c) osoby starsze.

Wieś, miasto, dzielnica miasta	Data szczepienia	Data sprawdzenia	No. porządkowy	Imię i nazwisko	Wiek	Mężczyźni		Kobiety		Wynik 2-go szczepienia		Nie sprawdzono	Uwagi: (wymienienie choroby lub przyczyny, z powodu której nie zjawiono się n. p. przeprowadzka, dokąd, powiklanie i t. d.)
						Chrześcijanie	Żydzi	Chrześcijanki	Żydówki	Dodatni	Ujemny		

Powiat:
Gmina:

Wykaz C.

Rok 192...

Osób dobrowolnie zgłaszających się do szczepienia
(uchodźcy, repatrjanci, cyganie, wędrujący robotnicy etc.)

Wieś, miasto, dzielnica miasta	Data szczepienia	Data sprawdzenia	No. porządkowy	Imię i nazwisko	Wiek	Mężczyźni		Kobiety		Wynik		Nie sprawdzono	Punkt szczepienia Punkt sprawdz.	Uwagi: (wymienienie choroby lub przyczyny, z powodu której nie zjawiono zię n. p. przeprow, dokąd, powikłania i t. d.)
						Chrześcijanie	Żydzi	Chrześcijanki	Żydówki	Dodatni	Ujemny			

Powyższe rozporządzenie podaję do ogólnej wiadomości i przetrzegania. Pp. wótjom i przełożonym obszarów dworskich zwracam przedewszystkiem uwagę na § 7, który należy ściśle wykonać corocznie do 15 lutego. Puck, 21. 5. 22. Lipski, starosta.

334.
Nadanie Ziemi Żołnierzom Wojska Polskiego.

W wykonaniu art. 9 Ustawy z. d. 17. XII. 1920r. „O Nadaniu Ziemi Żołnierzom W. P.“ Ministerstwo Spraw Wojskowych podaje do wiadomości zainteresowanym:

I. Ogólne.

1. Zgodnie z art. 2 Ustawy pierwszeństwo w otrzymaniu osady żołnierskiej w p. Kresowych mają:

a) żołnierze, którzy szczególniej się odznaczyli (a więc ranni i dekorowani w W. P.)

b) ochotnicy, którzy odbyli dłuższą służbę frontową.

2. Pragnący korzystać z dobrodziejstw powyższej Ustawy, którzy nie wypełnili dotychczas kart rejestracyjnych, winni niezwłocznie przesłać wypełnione, potwierdzone i zaopinjowane przez odnośne władze wojskowe karty rejestracyjne do Referatów Osadnictwa Żołnierskiego tego Dowództwa Okręgu Korpusowego na terenie którego ubiegający się zamieszkują. Podania wniesione wprost do M. S. Wojsk. nie będą rozpatrywane.

Ostateczny termin składania podań dla chcących korzystać z dobrodziejstw powyższej Ustawy przedłuża się do dnia 1-go lipca 1922 roku. Po tym terminie podania przyjmowane nie będą.

II. Nadział w 1922 r.

a) Działki Rolne.

Ministerstwo Spraw Wojskowych przystąpiło do układania list kandydatów drugiej kolejki na rok 1922. Ubiegający się o zatwierdzenie w drugiej kolejce 1922 roku wnoszą wypełnione, potwierdzone i zaopinjowane karty rejestracyjne do Referatów O. Ż. przy D. O. K. na terenie którego zamieszkują. O ile kandydat wypełnił już kartę rejestracyjną lub uzyskał świadectwo kwalifikacyjne — wienien dołączyć jego odpis, pozatem do podań należy dołączyć:

1. Zaświadczenie zwierzchności gminnej, iż kandydat posiada przynajmniej jednego konia, wóz, bronę, pług, ziarno na dokonanie zasiewów, oraz środki na przeżycie do zbiorów 1923 roku.

2. Zobowiązanie podpisane własnoręcznie, że wrazie przyznania działki zobowiązuje się wyjechać z powyższym inwentarzem do wyznaczonego powiatu w terminie jaki mu zastanie wyznaczony po zatwierdzeniu.

3. Zaświadczenie, że jest rolnikiem. Należy podać czy kandydat jest żonaty, wiele ma lat, wielu osób z rodziny sprowadza na działkę (przy równych kwalifikacjach bojowych kandydaci żonaci mają pierwszeństwo przed kawalerami).

4. Zaświadczenia zarządu gmin lub policji państwowej, że kandydat nie popełnił zbrodni, względnie przestępstw z art. 4 Ustawy, oraz o jego nienagannym zachowaniu się poza służbą wojskową.

Przeciętna wielkość nadziału wynosi od 8 do 25 h. (15 do 45 morg.) zależnie od jakości ziemi.

b) Działki Podmiejskie.

W związku z wykonaniem powyższej Ustawy zostanie utworzona pewna ilość parcel podmiejskich o wielkości pół do 3 h. (1 do 5 morgów) w odległości do 3 klm. od miasta. Parcele te jako zbyt małe nie mogą tworzyć samodzielnego warsztatu pracy rolnej lecz stanowić będą przy miastach punkt oparcia i podstawę do rozwinięcia innego zawodu bądź wolnego, bądź rękodzielniczego, bądź przemysłowo-handlowego.

Kandydatami na działki podmiejskie mogą być zdemobilizowani uprawnieni do korzystania z dobrodziejstw Ustawy „O nadaniu ziemi żołnierzom W. P.“. Pierwszeństwo uzyskują ci, którzy się już na Kresach osiedlili i ewentualnie wykonywanie swego zawodu rozpoczęli. Następnie tacy kandydaci, którzy udokomentują faktyczną możność uzyskania pracy w swoim zawodzie na Kresach lub wykażą się dostatecznym kapitałem (narzędziach lub w gotówce) na otwarcie i uruchomienie własnego warsztatu.

Podania należy wnosić do Referatów O. Ż. przy D. O. K., jak wyżej pod II. i zaopatrzone załącznikami, jak na działki rolne z tą zmianą, że zamiast zaświadczenia o praktyce rolnej kandydaci wykażą się:

1. Zaświadczeniem o teoretycznem lub praktycznem wykształceniu w swoim zawodzie (odpisy świadectw szkolnych lub z praktyki).

2. a) zaświadczeniem o osiedleniu się na Kresach i wykonywaniu swego zawodu, względnie

b) zobowiązaniem do osiedlenia się przy równoczesnem wykazaniu faktycznej możności i uzyskania pracy w swoim zawodzie fachowym, lub

c) posiadaniem dostatecznego kapitału dającego możność otwarcia i uruchomienia własnego warsztatu.

Kandydaci wykazujący się zaświadczeniami o pracy społecznej (zaświadczenie o dłuższem należeniu do kółek rolniczych, kooperatyw, macierzy szkolnej i t. d.) uzyskują pierwszeństwo przy równych zasługach bojowych tak w otrzymaniu działek rolnych, jak i podmiejskich.

Zaświadczenia powyższe przesłać niezwłocznie do Referatu Osad Żołnierskich D. O. K.

Warszawa, dnia 2-go maja 1922 roku.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Wydział Osad Żołnierskich.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości. Ostateczny termin zgłaszania jest 1 lipiec 1922 r.

Puck, dnia 26 maja 1922 r.

Lipski, starosta.